

ПРОЛЕТЪ

Весело посрещашъ
рениа пролетъ птички,
и приветно канятъ
гости ластовички.

И не ги ни плаши
навеснината киша...
Отъ изгариата земни
вече пролетъ души!

ВЪ ГРЯХЪ

Живя азъ въ правдата на гряхъ —
и себе си презъ него самъ познахъ,
и другите — въ какво и те живяте...
Те за грехъта на правдата купихте:
но дребна е душата нмъ, не смей
по туй косто сега да живей —
по гряхъ шо смисълъ на живота дава
и само силний духомъ възвисява!

ХОРОТО НА ЖИВОТА

Стъпне задъ гори завожа,
вечеръ пада, нощъ дожджа,
скоро ще да се стъпни
и денятъ и нашите дни!
Ритайте, тълчете
червата земя съ нозете.

Червата земя неволя,
шо предивна умъ и воля,
млада сила шо лени
у момин и у момини!
Ритайте, тълчете
червата земя съ нозете.